

Патријарх Порфирије: Позвани смо да чувамо светосавске корене

-Свети Сава је где год су његови православни потомци посадио семе светости, истине, правде и љубави. Из тог светосавског, христоликог, православног семена развило се стабло које су неговали наши преци и које су нама дали у наслеђе, дали нам благородне плодове нашег заједништва, истине и јединства, а ми наследивши те плодове позвани смо да даље не само чувамо светосавски корен и стабло, не само да чувамо светињу, него да живећи светињом и даље је унапређујемо тако што у њој растемо, знајући ко смо, рекао је патријарх Порфирије.

Након светог евхаристијског сабрања у манастиру Милешеви, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је заједно са отачаственим архијерејима дошао 10. маја 2022. године у храм Светог великомученика Георгија на Гукама у Пљевљима, где га је дочекао Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије са многобројним верним народом (фотогалерија).

Након свечаног дочека патријарх Порфирије је освештао црквено-народни дом, а потом је сабранима захвалио на топлотом и величанственом дочеку и истакао:

-У овим данима сви ми још увек осећамо радост прослављања Васкрсења Христовог. У том празнику ми препознајемо, славимо и сведочимо и своје лично, појединачно васкрсавање, али и васкрсавање свих нас као заједнице, из сваког пада у свако усправно стање, васкрсавање из сваког мрака у сваку

светлост, знајући да је наша перспектива и опредељење васкрсавање и устајање из сваког греха у врлину. Врлина није ништа друго него прослављање имена Божјег, устајање из сваке лажи у сваку истину. Знамо и из Васкрсења Христовог да је Бог онај који побеђује нечастивог, али исто тако сте ви, браћо и сестре, најбољи сведоци да у Васкрсавању Христовом васкрсавамо и ми непрестано, да у нама васкрсава светиња и да увек светиње имају последњу реч, а не оно што се бори против светиње.

-Свети Сава је где год су његови православни потомци посадио семе светости, истине, правде и љубави. Из тог светосавског, христоликог, православног семена развило се стабло које су неговали наши преци и које су нама дали у наслеђе, дали нам благородне плодове нашег заједништва, истине и јединства, а ми наследивши те плодове позвани смо да даље не само чувамо светосавски корен и стабло, не само да чувамо светињу, него да живећи светињом и даље је унапређујемо тако што у њој растемо, знајући ко смо. Само онда када знамо ко смо и одакле смо, када знамо да је наш оквир светосавски, када знамо да је он наше и име и презиме, онда ће у том саосећању и наша националност и српско биће добити своју пуну меру и значење. Тада ће наше српско име у пуној мери бити освећено и просвећено благодаћу Божјом, оно ће надрастати себе, бити широко и дубоко толико да свако ко је другачији и припада другом народу, ко се на други начин моли Богу, имати места у нашем бићу, љубави и души, закључио је патријарх Порфирије.

Беседу Његове Светости Патријарха . Порфирија преносимо у целости:

Браћо и сестре, хвала вам на истинском хришћанском, у љубави Божјој, дочеку. Хвала на дивним и топлим речима. Заиста су моја уста овог тренутка нема и срце недовољно велико да искаже емоције и осећања које имам гледајући у ваша благодарна насмејана радосна лица овде у Црној Гори, овде у Пљевљама, знајући чињеницу да смо сви обасјани љубављу Божјом, радошћу Христовом и то управо у ове дане када још увек осећамо благодети лепоте и радост прослављања Васкрсења Христовог.

У том празнику ми препознајемо, славимо и сведочимо и своје лично појединачно васкрсавање, али и васкрсавање свих нас као заједнице, из сваког пада у свако усправно стање, васкрсавање из сваког мрака у сваку светлост, знајући да је наша перспектива и опредељење васкрсавање и устајање из сваког греха у сваку врлину. Знамо да врлина није ништа друго него прослављање имена Божјег, устајање из сваке лажи у сваку истину. Знамо да у Васкрсењу Христовом истина увек на крају побеђује, да нема лаж

последњу реч у нашем животу, лаж у нама и о нама. У Васкрсењу Христовом и ми, браћо и сестре, васкрсавамо свакодневно и као појединци и као заједница из сваког ропства у сваку врсту слободе, која је дар Божји знајући да слобода није у томе да чинимо што је срцу драго, јер понекад чинити оно што желимо и што је срцу драгу може бити израз највећег ропства, почевши од робовања егоизму и самољубљу до робовања разним вредностима које су мање од вредности самог човека.

Ми знамо у Васкрсењу Христовом, у празнику који славимо и још увек га осећамо, да је Бог онај који побеђује нечастивог, али исто тако, браћо и сестре, ви сте најбољи сведоци, највидљивији сведоци да у васкрсавању Христовом непрестано у нама васкрсава светиња, васкрсавају светиње које увек имају последњу реч, а не оно што је несвето, не оно што се бори против светиње. Оно што се бори против светиње, бори се против самог себе, а ви борећи се за светиње, за светињу и за светост, борите се за самог Христа. У тој борби борите се и за оне који се боре против светиња. То је био ход ваш протеклих година, то је и оно што краси данас ваша лица, то је оно што силази са ових брда и самих небеса, то је оно што је Свети Сава учинио као свој рукосад и овде и у Милешеви, и у Светој Тројици, и у Острогу и на Цетињу, и у свакој другој светињи која краси ове православне просторе, хришћанске просторе. Борећи се за светињу, боримо се за истину.

И управо Свети Сава, чије име данас славимо, јесте посадио дубок корен светости, истине, правде и љубави. Где год су његови православни потомци, он је посадио то семе, развио се из тог његовог светосавског, христоликог, православног семена корен, а онда и стабло које су неговали наши преци, које су нама дали у наслеђе, дали нам благородне плодове нашег заједништва, истине и јединства, а ми наследивши те плодове позвани смо да даље не само чувамо светосавски корен и његово стабло, не само да чувамо светињу, него да живећи светињом даље је унапређујемо тако што у њој растемо, знајући ко смо. Само онда када знамо ко смо, када знамо одакле смо, када знамо своје име и презиме, када знамо да је оквир у коме јесмо светосавски, када знамо да је он и наше име и наше презиме, када знамо да смо православни, онда ће у том самоосећању и наше национално српско биће добити своју пуну меру и своје пуно значење и зрачење. Онда ће у тој мери наше име српско, посвећено и просвећено благодаћу Божјом, надрастати себе, бити широко, високо и дубоко толико да ће свако ко је другачији, ко припада другом народу, ко се на други начин моли Богу, имати места у нашем бићу, у нашој љубави и у нашој души без обзира како он себе осећа, јер Црква Христова јесте тело Његово у које су позвани да уђу сви народи и

да сви у Њему и кроз Њега препознавајући у Њему буду једно.

Том истином и ми се, браћо и сестре, окупљамо овде у Пљевљама, у Светој Тројици. Окупљамо се зато што јесмо деца Светог Саве искључиво и само онда када идемо његовим стопама, а то значи Јеванђељем Христовим, Јеванђељем које је христолико, које је је сво у христоликој љубави читавим својим бићем према Богу, али исто тако и у истој мери према свом ближњем, у љубави која подразумева да оно што је наше кроз Христа умножено, обожено и постаје дар кроз који ми даривамо себе другима, дар кроз који нас други препознају, али исто тако и пут кроз који ми друге примамо.

Радујем се, браћо и сестре, што сам данас овде са вама. Радујем се што сте у толиком броју, што видим мноштво деце, што видим радост у њиховим очима, љубав за веру православну, за име Христово, радујем се што видим да јесте светосавци, да јесте православци, да на том имену светосавском и православном утемељено српство никада нећете напустити, него да ће то бити светиња којом живите и светиња коју ћете увек бранити тако што живите јеванђељски, што живите светосавски, што живите православно не само због тога што те вредности сведочимо и сведочите вербално, него што је то заиста корен и ваше биће.

Нека би вас све Господ благословио радошћу духовном, радошћу васкрслог Христа. Знајте да у душама својих епископа, својих свештеника и у мојој скромној души не само да има места за све вас, него увек и свагда стојите у дубини љубави према Христу и знајте да ће наше молитве увек бити упућиване и узношене Богу светом, Једном у Тројици, за добро и љубав међу вама, за мир, да вас Господ обаглодати и дарива миром својим, јер без Његовог мира нема мира у себи, ни са другим, ни са природом, постоји само рат и немир. Тамо где је мир Божји, ту је радост, љубав и хармонија свих са свима. Нека вам Господ подари свој мир у немирним временима у којима живимо и љубав међусобно да би онда та љубав и тај мир којима живите концентричним круговима ширио око вас и умиривао и оне који имају немире у односу на вас, који имају можда и не увек пријатељске односе осећања и речи у односу на вас. Нека би мир у вама, мир Божји и љубав ваша њих умирили и све једне са другима зближавала како бисмо заиста, како каже песма коју певамо на Васкрс, могли да кажемо Браћо и онима који нису нам увек најбоље наклоњени. Нека сте благословени! Господ да чува вас, ваше породице, читав овај град, ове просторе и ову земљу и да посети својом љубављу и миром. Нека сте благословени, живи и здрави сада и у векове векова. Амин! Хвала вам и све вас истински љубим, волим и грлим у Христу

Господу!

spc.rs